

Dagboek 10
26 oktober 2018

We gaan vandaag het veld in. We bezoeken het district Stung Trang, ons verste werkgebied dat geleid wordt door mr. Sam Chet, bestuurslid van Spien.

Allereerst rijden we naar de hoofdstad van dit gebied Stung Trang City, waar we zijn uitgenodigd voor een ontmoeting met de districtsgouverneur Tun Neth. Koy vertelt iets over de projecten van Spien in dit gebied, Frits bedankt de gouverneur voor de uitnodiging voor deze ontmoeting, heel bijzonder dat we met zoveel Nederlanders hier vandaag kunnen zijn. Hij benadrukt het belang van de Spien vrijwilligers, zij doen hier heel veel werk.

Op bezoek bij de districtsgouverneur

De gouverneur bedankt alle donateurs in Nederland voor alle projecten die hier zijn uitgevoerd in het verleden. Hij vertelt over de goede verstandhouding tussen Spien en de lokale overheden. Na de gebruikelijke groepsfoto op het bordes vertrekken we voor een bezoek aan een aantal Spien projecten in dit gebied, dat grenst aan de Mekong rivier.

Allereerst gaan we op bezoek bij een bekende: kleermaker Visal. Nog even in het kort zijn verhaal: hij was als kind opgenomen in het Spien wezenprogramma en volgde daarna een beroepsopleiding, hij leerde het vak van kleermaker. Met een lening van Spien kon hij een klein bedrijfje beginnen. En nu is hij druk met het maken van herenkleding: blouses en broeken.

De Nederlandse mannen onder ons bestellen allemaal een bloes. De maten worden genomen en stoffen uitgezocht. Gelukkig zijn er vrouwen die advies kunnen geven. De bestelling zal over een week klaar zijn, belooft Visal, zodat ze mee kunnen worden genomen naar Nederland.

Gerard laat zich de maat nemen

Wij gaan vlug verder, want we moeten nog een heel eind rijden over heel slechte wegen. We bezoeken meerdere projecten, o.a. een nieuw huis voor een arm gezin. Tijdens de recente overstromingen is het water zo hoog gestegen dat hun huis is ingestort. We zien de restanten nog liggen. De vader van dit gezin is er helaas bij omgekomen. Zijn vrouw bleef achter met vier kinderen. Gelukkig kan de oudste al werken en zo een klein inkomen verdienen. Het huis is net klaar en moeder bedankt ons heel hartelijk. Ze is, ondanks het gemis van haar man, heel blij met dit nieuwe onderkomen.

Links de restanten van het oude huis, rechts de weduwe met haar kinderen voor het nieuwe Spien huis

We gaan ook weer op bezoek bij het gezin met de blinde moeder en de gehandicapte vader. De reis er naar toe is niet makkelijk. Het busje komt vast te zitten in de modder. Gelukkig zijn er een paar sterke mannen aan boord met spierballen die het probleem oplossen. Er wordt besloten om met beide auto's verder te gaan en het busje te sparen. De buspassagiers stappen achter op de bak van de auto's en zo gaat de reis verder door de diepe moddergaten en bereiken we ons doel.

Eerder dit jaar kregen ze een nieuw huis op een stuk opgehoogde grond. Het rivierwater steeg zo hoog dat de palen waar het nieuwe huis op is gebouwd bijna onder water stonden. De familie moest toen tijdelijk hun nieuwe huis verlaten, want het was te gevaarlijk omdat de ondergrond nog niet solide was.

Inmiddels is het water weer gezakt en is de man al weer druk bezig om een groentetuin aan te leggen. Van het verdiende geld (van de groente) kocht hij een varken waarmee hij wil gaan fokken.

Moeder straalt helemaal van dankbaarheid, hoewel ze ons niet kan zien. Haar gezichtsvermogen verloor ze tijdens de Pol Pot tijd door een landmijn.

We hebben ongelooflijk veel bewondering voor dit gezin dat niet bij de pakken neer ging zitten, maar alles op alles zette om het leven weer op de rit te krijgen.

Er zit niets anders op om langs dezelfde modderweg weer terug te gaan, en het duurt dan ook een poos voordat we weer op de verharde weg zitten.

Het gezin met een blinde moeder en gehandicapte vader

We bezoeken ook het grote irrigatieproject O Som, van een paar jaar geleden.

We bezoeken een groot irrigatie project. Een grote stevige dijk en een sluis houden het water tegen dat uit de bergen en uit de grond komt, het vormt zo een groot stuwmeer dat een gebied van

1.800 ha kan bevoeien, er wonen 800 gezinnen die dus voordeel hebben van dit project. Ze kunnen zelfs twee keer per jaar rijst verbouwen. Om de dijk te sparen is er een overloop gemaakt. Een stel jongeren heeft er veel plezier in het water. [Een korte filmimpressie](#). Het is nog een heel eind rijden naar Kampong Cham waar we in het donker aankomen. We evalueren de dag bij het avondeten en dan is het de hoogste tijd om onze kamer op te zoeken.

Zaterdag 27 oktober

We zouden om half 8 worden opgehaald, maar om 7 uur is Koy er al. Wij zitten dan nog te ontbijten. Hij is nerveus, want vandaag komt His Excellency Hun Neng, de broer van de minister-president. Hij is de belangrijkste gast tijdens de opening van de school in Boeng Snay, hier in Kampong Cham City. En de gasten moeten er eerder zijn dan de excellentie. Dat lukt nét! We begroeten hem en lopen met hem mee naar het podium. En dan kan de ceremonie beginnen.

Dit is een nieuw gebied dat vroeger een meer was en 8 jaar geleden is drooggelegd. Arme gezinnen kunnen hier een stukje grond krijgen waar ze een huis op mogen bouwen. In 2012 hebben we hier ook al een school gebouwd, maar de bevolking is dusdanig gegroeid dat de klassen overvol waren en er een nieuwe school nodig was. Die is nu klaar.

We beginnen met het Cambodjaanse volkslied dat we staande aanhoren. Na de districtleider mag Frits de aanwezigen toespreken. Hij vertelt o.a. dat deze school gebouwd kon worden door een donatie van Wilde Ganzen, Stichting Scholenbouw Cambodja Rotterdam (SSCR) en door donateurs van Stichting De Brug. Het arbeidsloon werd betaald door Hun Neng, samen met de dorpelingen.

Frits moedigt iedereen aan om goed gebruik te maken van de school en hem ook goed te onderhouden en zet de vrijwilligers in het zonnetje door ze naar voren te halen en hen apart toe te spreken.

Dan is Hun Neng aan de beurt. Hij vertelt over de geschiedenis van dit gebied. Hij neemt er de tijd voor. Hij bedankt de donateurs in Nederland en is blij met de goede samenwerking. Als hij klaar is zijn we ruim drie kwartier verder.

Maar hij heeft ook wat uit te delen. Alle Nederlandse gasten krijgen een bedankbrief in een mooie lijst. En ook voor de donateurs in Nederland is er één.

En dan is het tijd voor het lintje knippen. Namens de gasten mag Jan van Heteren een knipje doen. Hij was hier 20 jaar geleden en heeft toen ook samen met Diny van Bruggen een school geopend. Als de excellentie de laatste en beslissende knip heeft gemaakt is de schoolopening een feit.

De nieuwe school in Boeng Snay

We gaan de klassen in en delen schriften en pennen uit.

Er moet ook nog een boom worden geplant. Iedereen mag een schop vol aarde op de kluit gooien. En dan is het tijd om verder te gaan langs een paar projecten.

We bezoeken het district Kompong Siem hier dichtbij. Een arm gebied met kleine bouwvallige huisjes. Er wonen weeskinderen die door Spien worden verzorgd. Er zijn opnieuw verzoeken om een nieuw huis. De Spien vrijwilligers zullen alles met het Spien bestuur overleggen en kijken wat er gedaan kan worden en wat de beste oplossing is.

Na de lunch gaan we naar ons hotel en we hebben de middag voor onszelf. Ook de Spien mensen kunnen nu naar huis, het is een drukke week geweest voor iedereen. Tijd om even bij te komen.

Een paar foto's van de afgelopen dagen:

Lunch in de rubber plantage

Achter in de bak wil iedereen

Op naar de opening met een hele delegatie